

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över Finansiella instrument i distribuerade liggare och vissa frågor om värdepappersavveckling (SOU 2023:102)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Utredningen föreslår en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om distribuerade liggare (DLT-förordningen)¹. Dessutom föreslås ändringar i bland annat aktiebolagslagen (2005:551), kontoföringslagen (1998:1479) och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Förslaget innebär att DLT-förordningen kompletteras med en ny lag för att förordningen ska kunna tillämpas på avsett sätt. Vidare föreslås att det ska finnas en möjlighet att i vissa fall avsluta ett avstämningskonto utan samtycke när kontohavaren är okänd.

Förslagen föreslås träda i kraft 1 januari 2025.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Förslagsställaren uppger att det under senare år har skett en snabb utveckling av kryptotillgångar, som ofta baseras på blockkedjeteknik. EU:s s.k. DLT-förordning har tillkommit mot den bakgrunden och är avsedd att säkerställa att unionens lagstiftning om finansiella tjänster är rustad för den digitala tidsåldern, bland annat genom att möjliggöra användning av innovativ teknik vid såväl handel med finansiella instrument som vid efterhandelsprocesserna. Genom förordningen införs en tidsbegränsad pilotordning. Pilotordningen ger vad som i förordningen benämns operatörer av DLT-marknadsinfrastrukturer en möjlighet till undantag från vissa av de krav som följer av andra EU-rättsakter. Därigenom ska användningen av teknik med distribuerade liggare (DLT) för handel med och avveckling av finansiella instrument kunna testas under friare former men i en reglerad miljö. Utredningen har haft i uppdrag att föreslå de författningsändringar som

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/858, av den 30 maj 2022, om en pilotordning för marknadsinfrastrukturer som baseras på teknik för distribuerade liggare och om ändring av förordningarna (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 909/2014 samt direktiv 2014/65/EU.

bedöms nödvändiga för att anpassa svensk rätt till ny teknik för värdepappershandel och avveckling och DLT-förordningen. Förslagen syftar till att möjliggöra att DLT-förordningen kan tillämpas på avsett sätt i Sverige.

Förslagsställaren uppger vidare att ECB och Eurosystemet sedan 2015 driver en gemensam plattform för värdepappersavveckling i centralbankspengar. Plattformen kallas Target2-Securities (T2S). Riksbanken beslutade i september 2021 att inriktningen för hur Riksbanken framöver ska göra centralbankspengar tillgängliga vid värdepappersavveckling ska vara att detta ska ske genom användning av T2S. Detta är bakgrunden till att utredningen har fått direktiv att utreda vissa frågor som skulle uppkomma vid en svensk T2S-anslutning, dvs. vid en övergång till en ordning där värdepappersavveckling av finansiella instrument, som är kontoförda hos en svensk värdepapperscentral, sker på T2S. Utredningen bedömer att det svenska systemet för kontoföring av finansiella instrument kan behållas även vid en anslutning till T2S, men lämnar ett förslag till ändring. Om det till följd av ett befarat eller inträffat tekniskt fel eller annat avbrott uppkommer en risk för att en registreringsåtgärd i avstämningsregistret blir felaktig, får värdepapperscentralen eller det kontoförande institutet avvakta med åtgärden till dess att det inte längre finns någon risk för felaktigheter.

Förslagsställaren uppger slutligen att det finns konton beträffande vilka det kan vara svårt för ett kontoförande institut (till exempel en bank) att följa regelverket mot penningtvätt och terrorism. Utredningen har därför fått i uppdrag att ta ställning till om det i kontoföringslagen bör införas en möjlighet att avsluta ett avstämningskonto med okänd ägare i vissa fall och lämna förslag till de författningsändringar som bedöms nödvändiga.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår mot vilken bakgrund förslagen lämnas och vilka syften de avser uppfylla. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Utredningen har valt att föreslå att en ny lag med kompletterande bestämmelser till DLT-förordningen införs. De anpassningar i svensk rätt som föranleds av DLT-förordningen tas i huvudsak in i den nya lagen. Bestämmelserna i den nya lagen ska som huvudregel ha företräde framför bestämmelser i andra svenska författningar. Anpassningarna hade även kunnat göras genom ändringar i kontoföringslagen och aktiebolagslagen. Förslagsställaren bedömer dock att det finns flera skäl som gör att det är fördelaktigt att bestämmelserna tas in i en ny lag. Bland annat nämns att DLT-förordningen avser en "pilotordning" och det är oklart om reglerna i förordningen kommer att tillämpas längre än under några år. Det följer också av uttrycket pilotordning att det kan röra sig om en tidsbegränsad ordning och att den under alla förhållanden inte kommer att permanentas förrän efter en utvärdering. Det finns därför anledning att utgå från att den ordning som nu införs – i den form som den har i DLT-förordningen – i praktiken kommer att bli tidsbegränsad. För en särskild lag talar även det förhållandet att den nuvarande ordningen för kontoföring av finansiella instrument i avstämningsregister som följer av kontoföringslagen – med de ändringar i denna som kan följa av utredningens övriga deluppdrag – ska fortsätta att gälla, oavsett om pilotordningen kommer att upphöra att gälla eller permanentas. Pilotordningen ska således inte ersätta den hittillsvarande ordningen för kontoföring och avveckling utan i stället gälla parallellt med denna. Till detta kommer att pilotordningen kommer att skilja sig förhållandevis mycket från den nuvarande ordningen enligt kontoföringslagen. Anpassningen till pilotordningen förutsätter därför ett flertal nya bestämmelser. Det framstår som mer överskådligt att ta in

dessa i en ny lag, snarare än att i kontoföringslagen införa en parallell ordning med ett stort antal nya bestämmelser.

Förslagsställaren uppger vidare att DLT-förordningen är en direkt tillämplig EU-förordning. När det gäller alternativa lösningar begränsas förslagen i betänkandet i huvudsak till vad som har bedömts vara nödvändigt för att förordningen ska kunna tillämpas på avsett sätt här i landet. I några delar finns det dock förslag på områden där förordningen ger medlemsstaterna visst handlingsutrymme att utforma nationella bestämmelser. Det gäller till exempel förslaget att det ska tas in bestämmelser om förvaltarregistrering i den nya kompletteringslagen (se avsnitt 4.13) och de bestämmelser om tillsyn och ingripanden som föreslås (se avsnitt 4.16).

För att DLT-förordningen ska kunna tillämpas på avsett sätt i fråga om aktiebolag föreslår utredningen några ändringar i aktiebolagslagen. Definitionen av avstämningsbolag utvidgas till att omfatta även aktiebolag vilkas bolagsordning innehåller förbehåll om att aktierna i bolaget ska vara registrerade i en distribuerad liggare enligt DLT-förordningen (se avsnitt 4.10.1). När det gäller tillsyn och ingripanden finns sådana bestämmelser i gällande rätt för företag som har möjligt att bli operatörer av DLT-marknadsinfrastrukturer (i förordningen om värdepapperscentraler och i kontoföringslagen för värdepapperscentraler och i lagen om värdepappersmarknaden för värdepappersinstitut och börser). Enligt utredningens uppfattning bör dock sådana bestämmelser tas in i den nya kompletteringslagen. Anledningen till det är för det första att säkerställa att överträdelser av reglerna i DLT-förordningen kan bli föremål för tillsyn och ingripanden. För det andra kan det förekomma att operatörer av DLT-marknadsinfrastruktur är skyldiga att följa andra regelverk än de som vanligtvis gäller för den aktuella kategorin av företag.

Vad avser förslaget för att underlätta en anpassning av värdepappersmarknadens efterhandelsprocesser till europeiska standarder och möjliggöra en eventuell svensk anslutning till T2S uppger förslagsställaren att förslaget inte går längre än vad som utredningen bedömt vara nödvändigt för att möjliggöra en svensk anslutning till T2S. Några alternativa lösningar finns därför inte.

Vad gäller möjligheten att avsluta ett avstämningskonto utan samtycke när kontohavaren är okänd uppger förslagsställaren att förordningen inte reglerar närmare vad som ska gälla i fråga om kontoföring av finansiella instrument i avstämningsregister och avstämningskonton. Det innebär att alternativa lösningar är möjliga. Utredningen har presenterat olika lösningar. En modell som har övervägts är att ansvaret för avstämningskonton med okända innehavare läggs över på värdepapperscentralen eller på något statligt organ som inte omfattas av penningtvättslagens regler. Utredningen bedömer dock den modellen vara mindre lämplig, dels därför att den framstår som administrativt krånglig, dels därför att den ytterligare skulle försämra möjligheterna att vidta åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. En annan modell som har diskuterats är att ålägga kontoförande institut en skyldighet att spärra alla penningtransaktioner med anknytning till ett avstämningskonto, när kontots innehavare är okänd. Såvitt utredningen kan bedöma skulle emellertid denna modell inte fullt ut kunna tillgodose syftena bakom penningtvättslagen.

Utredningens förslag innebär att den nu aktuella möjligheten att avsluta avstämningskonton begränsas till att gälla avstämningskonton där kontohavaren eller annan som är i kontohavarens ställe inte har begärt några registreringsåtgärder under de sista tio åren före försäljningen av de finansiella instrumenten. När det kontoförande institutet har sålt de finansiella instrumenten ankommer förvaltningen av medlen, inbegripet hanteringen av

anspråken på utbetalning, enligt förslaget på det kontoförande institutet. Utredningen har övervägt om medlen i stället skulle deponeras hos en länsstyrelse. Detta skulle emellertid kunna innebära inte obetydliga kostnader för staten, kostnader som det – enligt utredningens uppfattning – är mera naturligt att de kontoförande instituten får bära. Utredningen har bedömt att det föreslagna förfarandet ger kontohavaren – eller den som annars har rätt till de finansiella instrumenten – goda möjligheter att ta tillvara sin rätt. Utgångspunkten i förslaget är att vid försäljningen influtna medel ska tillfalla kontohavaren. Enligt förslaget ska de allmänna bestämmelserna i 2 § preskriptionslagen (1981:130) tillämpas. Det innebär att kontohavaren kommer att ha tio år på sig att begära utbetalning. Utredningen har föreslagit att influtna medel – om kontohavarens rätt till utbetalning preskriberas – ska tillfalla Allmänna arvsfonden. Utredningen har som alternativ övervägt bland annat att medlen ska tillfalla det kontoförande institutet. För detta alternativ talar framför allt att det är institutet som har administrerat försäljningen och uppburit och förvaltat medlen. Utredningen har emellertid funnit att det är olämpligt att medlen tillfaller just den som har tagit initiativ till försäljningen.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren redogör för vilka möjligheter som finns att föreslå alternativa lösningar i förhållande till den direkt tillämpliga förordningen. Förslagsställaren presenterar flera olika alternativa lösningar och motiverar varför de föreslagna lösningarna är att föredra framför andra alternativ. Det nämns inte uttryckligen vilka effekterna av en utebliven reglering skulle vara, men det går att utläsa av syftet med förslaget att tillämpningen av DLT-förordningen skulle försvåras utan de kompletterande bestämmelserna.

Regelrådet finner att redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Som tidigare nämnts under avsnittet ovan om alternativa lösningar är DLT-förordningen en direkt tillämplig EU-förordning. De föreslagna ändringarna tar hänsyn till detta och förslagsställaren bedömer att förslagen är förenliga med unionsrätten även i andra avseenden.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns ett resonemang kring hur de föreslagna åtgärderna förhåller sig till EU-rätten. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner att redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Förslaget ska träda i kraft den 1 januari 2025.

Reglerna i DLT-förordningen tillämpas från och med den 23 mars 2023, med undantag av vissa regler som började tillämpas tidigare. Förslagsställaren menar att det därför är angeläget att de författningsändringar som utredningen föreslår kan träda i kraft så snart som möjligt, med beaktande av den tid som krävs för remittering, behandling i Lagrådet och beredning av lagstiftningsärendet inom Regeringskansliet. Utredningen föreslår därför att den nya lagen med kompletterande bestämmelser till DLT-förordningen och de ändringar i andra lagar som rör DLT-förordningen ska träda i kraft den 1 januari 2025.

Samma ikraftträdandedatum bör gälla för övriga lagförslag.

Förslagen bedöms inte medföra behov av några särskilda informationsinsatser från samhällets sida utöver den sedvanliga informationen om nya regelverk som bland annat Finansinspektionen tillhandahåller.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår varför förslagsställaren valt den aktuella tidpunkten för ikraftträdande. Det finns också en bedömning av behovet av informationsinsatser.

Regelrådet finner att redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Förslagsställaren uppger att det i december 2023 fanns en svensk värdepapperscentral, Euroclear Sweden AB, två börser, Nasdaq Stockholm Aktiebolag och Nordic Growth Market NGM Aktiebolag, och 126 svenska värdepappersinstitut (se Finansinspektionens företagsregister). Dessa företag kan ansöka om ett särskilt tillstånd att driva en DLT-marknadsinfrastruktur. Därutöver kan andra svenska juridiska personer ansöka om tillstånd att driva värdepappersrörelse eller att som börs driva en reglerad marknad enligt lagen om värdepappersmarknaden eller auktorisation som värdepapperscentral enligt förordningen om värdepapperscentraler och samtidigt ansöka om ett särskilt tillstånd att driva en DLT-marknadsinfrastruktur. Det fanns i november 2023 inte några svenska företag som erhållit ett särskilt tillstånd enligt DLT-förordningen eller hade ansökt hos Finansinspektionen om att få ett sådant tillstånd.

Förslaget att det ska införas en möjlighet att i vissa fall avsluta ett avstämningskonto utan samtycke när kontohavaren är okänd berör främst de som är innehavare av sådana avstämningskonton och de som annars har rätt till de finansiella instrument som finns på sådana konton. Det berör också de kontoförande instituten. I mindre utsträckning kan det också beröra Euroclear Sweden. I november 2023 hade Euroclear Sweden 39 kontoförande institut. De kontoförande instituten utgörs till övervägande del av värdepappersinstitut. Det finns även två statliga myndigheter, ett statligt bolag och några utländska finansiella företag som är kontoförande institut. Förslaget kan antas få betydelse i fråga om ett förhållandevis stort antal konton. Någon närmare beräkning av antalet har dock inte bedömts vara möjlig. Förslagsställaren uppger dock att det enligt en sammanställning som Föreningen Svensk Värdepappersmarknad har gjort – och som grundar sig på statistik från kontoförande institut – i december 2022 fanns knappt 26 000 värdepapperskonton (varav en del kan avse två eller flera avstämningskonton) där kontohavaren är okänd eller okontaktbar.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en redovisning av hur många företag som berörs av regleringen och det framgår även vilken bransch de tillhör. Förslagsställaren nämner inte uttryckligen hur stora de berörda företagen är, vilket är en brist. Regelrådet kan dock ana, utifrån storleken på de avgifter som ska betalas till Finansinspektionen (se nedanstående avsnitt) att det troligtvis inte rör sig om mindre företag. Det kan dock inte uteslutas att ett företag trots en hög omsättning ändå klassas som ett mindre företag. Enligt Regelrådets mening borde förslagsställaren därför ha beskrivit storleken på berörda företag närmare.

Regelrådet finner att redovisningen av berörda företag utifrån antal och bransch är godtagbar.

Regelrådet finner att redovisningen av berörda företag utifrån storlek är bristfällig.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Förslagsställaren uppger att de kostnader som uppkommer hos ett företag om det upprättar en ansökan om särskilt tillstånd enligt DLT-förordningen inte är en följd av det aktuella förslaget utan en konsekvens av de krav som ställs upp förordningen. Finansinspektionen tar ut avgifter för prövning av ansökningar enligt DLT-förordningen². Avgiften för prövning av ett ärende enligt DLT-förordningen uppgick i december 2023 till mellan 161 000 och 3 080 000 kronor. Avgiften för prövning av ärende om tillstånd att driva värdepappersrörelse, att som börs driva en reglerad marknad, tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse eller auktorisation som värdepapperscentral uppgick till 490 000, 490 000–9 800 000, 1 400 000 respektive 644 000–5 600 000 kronor.

Enligt förslaget ska svenska operatörer av DLT-marknadsinfrastruktur med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet (se avsnitt 4.16). Bestämmelser om årliga avgifter finns i dag i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Bestämmelserna gäller för företag som tillhör de kategorier av företag som kan få ett särskilt tillstånd att driva en DLT-marknadsinfrastruktur³. Förslagsställaren uppger att sådana företag redan i dag betalar årliga avgifter till Finansinspektionen och att förslaget därför inte innebär någon skillnad i sak när det gäller skyldigheten att betala årliga avgifter. Förslaget i sig har inte heller någon inverkan på storleken på de årliga avgifterna.

Förslaget för att underlätta en anpassning av värdepappersmarknadens efterhandelsprocesser till europeiska standarder och möjliggöra en eventuell svensk anslutning till T2S bedöms inte medföra några administrativa bördor eller merkostnader för berörda företag eller investerare. Förslagsställaren menar att det är till fördel för alla berörda om man kan undvika att materiellt felaktiga uppgifter tas in i ett avstämningsregister.

Förslaget om att det ska införas en möjlighet att i vissa fall avsluta ett avstämningskonto utan samtycke när kontohavaren är okänd innebär för kontohavaren att han eller hon under vissa omständigheter kan gå miste om sin rätt till de finansiella instrumenten. Förslaget innebär dock att flera förutsättningar måste vara uppfyllda för att ett kontoförande institut ska kunna sälja instrumenten på kontot. Genom det åtgärder som det kontoförande institutet måste vidta före försäljningen kan kontohavaren – eller den som annars har rätt till de finansiella instrumenten som finns på kontot – göras uppmärksam på kontots existens. Han eller hon har därmed goda möjligheter att förhindra en försäljning. Och om försäljning sker, har kontohavaren rätt till kompensation i de influtna medlen. Enligt utredningen är det inte möjligt att göra någon mera exakt bedömning av det antal fall när förutsättningarna för att sälja de finansiella instrumenten på kontot kommer att vara uppfyllda eller, om försäljning sker, när de medel som inflyter vid försäljningen, kommer att tillfalla Allmänna arvsfonden.

² se 23 kap. 12 § andra stycket 3 lagen om värdepappersmarknaden och 9 kap. 27 § första stycket kontoföringslagen samt 3 § och bilagan till förordningen [2001:911] om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen.

³ jfr 9 kap. 27 § andra stycket kontoföringslagen, 23 kap. 12 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden och 3–6 och 8 §§ förordningen om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

Förslagsställaren menar att det sannolikt nästan enbart kommer att handla om vad som närmast kan betecknas som "bortglömda konton".

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren påpekar att de kostnader som uppkommer för företag som ansöker om särskilt tillstånd enligt DLT-förordningen inte är en följd av det aktuella förslaget utan en konsekvens av de krav som ställs upp i förordningen. Förslagsställaren redogör trots detta för vilka avgifter som kan bli aktuella för berörda företag, vilket Regelrådet är positiva till. Konsekvensutredningens kvalitet hade dock förbättrats om förslagsställaren även hade redovisat en uppskattning av tidsåtgång och administrativa kostnader för ansökan om särskilt tillstånd enligt DLT-förordningen. Vidare finns också ett resonemang kring påverkan för kontohavare vars konto avslutats utan samtycke. Regelrådet bedömer att förslagsställarens uttalande att kostnaderna huvudsakligen uppstår med anledning av DLT-förordningen är rimligt och att beskrivningen i övrigt är tillräcklig.

Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Förslagsställaren uppger att DLT-förordningen bland annat syftar till att stärka konkurrensen när det gäller handels- och avvecklingsverksamhet. Därigenom kan den också öka möjligheterna för vissa företag att få tillgång till kapitalmarknaden och således förbättra dessa företags arbetsförutsättningar och konkurrensförmåga. Genom de nu aktuella förslagen blir det möjligt att tillämpa förordningen på avsett sätt i Sverige, till exempel genom att bestämmelserna i aktiebolagslagen anpassas till förordningen. De berörda företagen kommer därmed att omfattas av en i allt väsentligt likvärdig reglering oavsett vilken teknik som de använder för handel med eller registrering av finansiella instrument. Förslagen kan således få positiva effekter för företagens arbetsförutsättningar och konkurrensförmåga.

Förslagsställaren uppger vidare att förslagen så långt som möjligt bör utformas på ett sådant sätt att operatörer av DLT-marknadsinfrastruktur varken gynnas eller missgynnas i regleringshänseende jämfört med operatörer som driver verksamhet baserad på kontoföring av finansiella instrument utanför DLT-förordningens tillämpningsområde. Förslagen bör således i möjligaste mån vara konkurrensneutrala och inte stimulera en aktör att välja den ena eller den andra ordningen enbart beroende på regelverkets utformning. Det bör samtidigt framhållas att det sannolikt inte är möjligt att uppnå denna eftersträvade konkurrensneutralitet fullt ut. Detta beror dels på svårigheterna vad gäller att utforma ett regelverk för en ny teknik, dels på att den svenska lagstiftaren inte råder över reglerna i DLT-förordningen, till exempel de många undantagen från regler i vissa angivna EU-rättsakter. Vidare finns det en rad regler i andra EU-rättsakter som sätter gränser för handlingsutrymmet i fråga om regleringen av DLT.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns ett resonemang kring hur reglerna bör utformas med hänsyn till konkurrensaspekter, men även vilka begränsningar som finns med anledning av andra regleringar. Det framgår också vilka möjliga effekter regleringen skulle kunna få på konkurrensförhållandena för berörda företag.

Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Förslagsställaren uppger att förslaget inte förväntas påverka företagen i andra avseenden än vad som beskrivits under övriga avsnitt.

Regelrådet bedömer att det inte finns något som uppenbart talar för att förslaget skulle medföra en påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner, med hänsyn till förutsättningarna i ärendet, avsaknaden av information om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Förslagsställaren uppger att utredningen inte har bedömt att det finns något behov av att ta särskilda hänsyn till små företag vid utformningen av de svenska bestämmelser som föreslås för att komplettera förordningen.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren uppger att det inte finns något behov av att ta särskilda hänsyn till små företag vid utformningen av reglerna. Detta uttalande görs dock mot bakgrund av att det framgår direkt av DLT-förordningen vilka slags företag som kan få ett särskilt tillstånd enligt förordningen att driva en DLT-marknadsinfrastruktur och vilka krav som ska gälla för dem när de bedriver den verksamheten. Beskrivningen får därför anses tillräcklig.

Regelrådet finner att redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Förslaget innebär att DLT-förordningen kompletteras med en ny lag för att förordningen ska kunna tillämpas på avsett sätt. Förslaget innebär även ändringar i aktiebolagslagen, bland annat vad gäller s.k. avstämningsbolag. Vidare föreslås att det ska finnas en möjlighet att i vissa fall avsluta ett avstämningskonto utan samtycke när kontohavaren är okänd.

Regelrådet bedömer att det inte går att utläsa hur stora de företag som berörs är och att förslagsställaren borde beskrivit storleken på berörda företag närmare. Samtliga övriga avsnitt i konsekvensutredningen redovisas på ett godtagbart sätt. Det framgår att det huvudsakligen är DLT-förordningen som innebär effekter för företag, men det finns ändå resonemang kring hur det föreslagna reglerna kan komma att påverka berörda företag. Det finns också ett utförligt resonemang kring alternativa lösningar, vilket Regelrådet uppskattar.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 22 april 2024.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Katarina Kjellström

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Katarina Kjellström
Föredragande